

Kajti tudi on je moral trpeti bojkot zagriženih nasprotnikov in tudi on je sodeloval pri napredku lista . . . Te slike pa nam naj v svoji skromnosti dajo moč za novo delo. Mi gremo naprej! . . .

„Štajerc“ in delo.

Grda nevhvaležnost bi bila, ako bi ob desetletnici našega lista delavcev pozabili, ki so s svojim trudom sodelovali in dosegli lepe naše uspehe. Nakratko hočemo tedaj par besed izpregovoriti, ki označijo najboljše velikansko delo, ki je vtelesnjeno v teh deset letnikih „Štajerca“.

Pomisli se mora, da je izšlo v tem času najmanj 390 števil „Štajerca“. Ako računamo povprečno na vsako številko 14.000 izvodov — in to je slabo računano — potem je izšlo skupaj okroglo 5½ milijonev izvodov (natanko pet milijonev in 460.000). Pač lepa številka! S papirjem vsega tega „Štajerca“ bi lahko skupaj 326.781 kvadratnih kilometrov zemlje pokrili. Z drugimi besedami povedano: S „Štajercem“, ki je teh 10 let zapustil našo mašino, bi lahko celo Avstrijo pokrili. Koroško deželo bi lahko s tem papirjem okroglo 31 krat pokrili, štajersko pa 15 krat. Tudi Ogrska bi se popolnoma pod tem papirjem skrila. To dejstvo si pač lahko vsakdo izračuni.

Zanimive so tudi številke teže. 1000 izvodov lista tehta 28 kilogramov. Ako bi se ves doslej izišli „Štajerc“ na tehtnico položil, vagal bi skoraj 153 tisoč kil ali 1½ tisoč centov. „Štajerca“ nosijo ženske na pošto. Vsaka nese največ 25 kil. Ako bi se torej ves ta „Štajerc“ nakrat na pošto znosil moral, potrebovali bi v ta namen več kot 5000 žensk. Vse babe na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Hrvaškem bi tega ne izdelale. In ako bi človek jezike vseh teh žensk zmeril, potem bi sploh ne bilo ne konca ne kraja . . . Sicer pa omenimo, da tehta en železniški vagon 10000 kilogramov. En vlak ima 50 vagonov. Torej bi bilo treba 360 železniških vlakov, ako bi se hotelo „Štajerca“ prepeljati.

Pomisli je treba, da je „Štajerc“ tekom teh desetih let le barve vsako leto 250 kil, torej skupaj 1875 kil porabil. Prvaški listi potrebujejo še veliko več te barve, ker „farbajo“ tudi svoje vboje čitatelje . . .

Prav zanimivo je tudi delo tehničnega osebja tiskarne samega „Štajerca“ potrebuje dva redna stavca, ki imata edino z listom opraviti, nadalje „mašinmojstra“ (vsak teden 30 ur) in eno pomožno moč (istotako). Kar se stavcev tiče, treba je sledeče računati: En predelek (Spalte) ima okroglo 5.200 črk. Vsaka številka „Štajerca“ pa ima 24 takih predelkov. Torej skupno pri eni številki 124.416 črk, v desetih letih pa okroglo 48½ milijonev črk. Glasom tarife košta 1000 črk stavčevega dela 53 vinarjev. Skupaj zračunano pomeni to, da so stavci pri „Štajercu“ tekom teh let 15.716 kron zaslužili.

Pozabiti pa tudi ne smemo naše mašine, ki je vseh 10 letnikov „Štajerca“ v svet spravila. Za 1000 izvodov potrebuje ta mašina 1 uro, za eno številko torej najmanj 28 ur. Delala je ta pridna mašina torej na „Štajercu“ okroglo 11.000 ur. Mašina gre z motorjem na plin (Wassergas). Giblje sa ta motor (Umdrehung) 250 krat v minuti, torej 15.000 krat v uri in 420.000 krat za eno številko našega lista. Od kar izhaja „Štajerc“, napravil je ta motor teh „Umdrehungen“ skupno 163.800.000. Pri temu porabi 1¼ m³ plina za uro. Ker je skupno okroglo 11.000 ur delal, porabil je torej plina skoraj 20.000 m³. V denarju stane 1 m³ 30 vin.; skupaj torej se je izdalo le za motorjev plin 5.775 kron denarja.

Omenili smo le tehnično delo in čitatelji se bodejo čudili teh resničnih števil! Sicer pa — čast tudi delavcem! Zlasti omenimo tukaj mašinista g. Mat. Orniga, stavca g. Ig. Spritzeya in pomožno moč g. Pauko. Kajti ti so bili vseh deset let pri „Štajercu“.

Duševno in ročno delo korakala sta teh deset let skupaj . . . in v bodoče storiti morata istoto!

Pobratimstvo.

Spisal Karl Linhart.

Stajerc: Brat Korošec, daj mi roko!
Ene misli sva, krvi!
In nasprotja ter sovražstva
pač med nama ni!

Korošec: Lepe, Štajerc, tvoje gore,
znak zvestobe so:
znamenje, da nikdo ločil
naju več ne bo.

Stajerc: Ali most čez Karavanke je odprt —
Korošec: Pa za nazadnjake črne je zaprt!
Stajerc: Pesni naše domovinske
iz gore odmevajo —

Korošec: A za Srbe, za cigane
oni se ogrevajo . . .
Oni, ki jih pošlje Kranjska,
Oni, ki so mameluki,
ki nas radi bi razdjali,
ki „sokoli“ so in „čukci“.

Stajerc: Oni, ki treso sovražstvo
nam iz prižnic brez vesti,
ki jim še družina mirna
in ljubezen sveta ni.

Korošec: Oni, ki še čez grobove
jezo svojo trosijo —

Stajerc: Oni, ki jo v božjo hišo
brez strahu nam nosijo.

Korošec: Oni, ki nas ob volitvah
ljubeznjivo snubijo —

Stajerc: Ki nam pa za troje grošov
zadnje stvar zarubijo —

Korošec: Leta so nas izsesali —
Stajerc: Mesto kruha fraze dali —
Korošec: Peli „lepa domovina“ —
Stajerc: In prodali so nje sina!
Korošec: Nam sovražstvo le so dali —
Stajerc: Nas s konzumi goljufali —
Korošec: Naš pokoj so nam križali —
Stajerc: Našo kri so izsesali —
Korošec: In na naše troške pili —
Stajerc: Našo deco zastrupili —
Korošec: Nikdar nič nam vrnilo —
Stajerc: Nemca le očrnilo —
Korošec: Sami vence so si vili —
Stajerc: Zepe svoje si polnili —
Korošec: Nemščine za nas se bali —
Stajerc: Sami radi nemško znali —
Korošec: So bogati z njo postali —
Stajerc: Bi brez nje že — pokrepali!
Korošec: So trgovci ti prvaki
in prodajo dušo ti!
Pred denarjem le klečijo
in za bližnega jim ni.

Stajerc: Mi pa bodeimo naj sužnji,
naj čebele bi postali,
da bi ti prvaki troji
lažje pač v razkošju — spali.

Korošec: Ne, — ti Štajerc, daj mi roko!
Ene misli sva, krvi;
in razločka ter sovražstva
pač med nama ni!

Obadva: Lepe naše so gore,
znak zvestobe so!
Znamenje, da nikdo ločil
nas ne bo!

Politični pregled.

Poslanec Marckhl posređoval je pri vseh merodajnih mestih glede ureditve boljših železniških zvez med Celjem-Pragerskem in Gradcem ter glede saniranja železnice Konjice-Poljčane. Upati je, da se bode zahteval tega delavnega poslanca ugodilo.

Most čez Dravo pri Breznu. Vsled delovanja nemških poslancev se je posređilo, zasigurati zgradbo mostu čez Dravo pri Breznu. Na pridno delovanje zlasti poslanca Marckhl je finančni minister potrebno državno podporo dovolil.

Železnica Ormož-Ljutomer. Ponovnemu zahtevanju posl. Marckhl in tovarišev je minister ugodil in izjavil, da se bode proga Ormož-Ljutomer v program lokalnih železnic sprejela. S tem je mnogo glede te prepotrebne železnice storjenega. Ploj pa, ki bi moral za to železnico delati, hoče v nesrečni obstrukciji ljudski denar zapravljati!

Stavbino-keramična šola v Radgoni. Nemški poslanci Einspinner i. t. ter župan pl. Kodolitsch in dr. Kanniker so pridno delovali glede te prepotrebne šole. Delo je imelo uspeh. Troški za to šolo pridejo namreč že v državni proračun prihodnjega leta. Tudi glede regulacije Mure pri Radgoni se je mnogo doseglo. Slovenski poslanci pa se bojijo dela . . .

Koroška vzhodna železnica. Poslanec Dobernig je s prizadetimi občini začel akcijo glede izzidanja koroške vzhodne železnice in združenju z državno v Wolfsbergu. V ministerstvu se je podpiranje te za Koroško gospodarstvo prevažne

železnice obljubilo. Kaj pa ogrlar Grafenauer? On za gospodarske stvari nima časa; on je kranjsko „politiko delati“ . . .

Vse v Ljubljano! To je politika prava hujskačev tudi na Štajerskem in Koroškem. kratkem se je čulo novico, da hoče vojna v Celovcu novi korps-komando urediti, koj je agent Hribar napel vse moči, da ta komando v Ljubljano spravil. Posrečilo se vsled delovanja posl. Doberniga to seveda Vse bi radi za-se požrli, ti srbski prijatelji Kranjskem. Korošči in Štajerci pa naj plačajo

Volilna dolžnost na Kranjskem. Cesta potrdil postavbo, po kateri se vpelje na Kranjskem volilno dolžnost.

Trgovinsko pogodbo s Črno gorami. Bistvo pogodbe je bode Avstrija Črno gorci uvoz živine olajšala. Šemu kmetijstvu pomeni to veliko škodo.

Špijon? „Grazer Tagblatt“ poroča, da se v Gradcu zaprla nekega človeka, o katerem baje opravičeno trdi, da je špijon. Preiskava seveda tajna.

Ogrski državni zbor se je te dni otar starostni predsednik je v svojem pozdravnem nagovoru obsodil nasilstva Khuena. Kraljev stolni govor je bil velezanimiv.

Ruske razmere. Iz Petersburga se poroča da so zaprli tamošnjega zastopnika c. k. kor. biroja pl. Unger-Sternberg. Dolži se ga je v prid Avstrije proti Rusiji špijoniral.

Dopisi.

Rače. V nedeljo 12. t. m. obhajala so žarna društva celega Mariborskega okraja s prvo letošnje zborovanje (Bezirkstag) v Rači pri katerem so bila zastopana vsa društva tega okraja. Popoldanske vaje se je udeležilo 100 požarnikov iz raznih društev. Zjutraj vse zgodaj so se postavili rački požarniki slavnostno z napisom „Willkommen“, kar pride mimo najhujših klerikalcev, dobroznani cerkveni in čar Mlakar. posestnik iz Breznu, pa namesto bi pozdravil ali tiho mimo šel, ali pa vsaj miru njih pustil, se pa izrazi: „Tukaj skoz blikli danes sami divjaki“. Tako torej dragi pozniki celega okraja, ker ne trobite v klerikalni rog, ste pa divjaki, — Hotinjski požarniki kateri so šli na velikonočno soboto zvečer vstajenja, ter pili do treh zjutraj v klerikalni gostilni in se tam stegli so pa gotovo veliki Dragi Tonek! Ko bi se Vi bili udeležili slavnosti, tedaj bi bili sprevideli, da niti enega izjanca ni bilo zraven, sicer pa tako Vas nihče pogrešal, povem Vam pa, da bi bili gotovo šli čili skoz okno ven, ako bi bila vrata zaprta, ker klicalo se je navdušeno „Gut Heil“. Kaj Tonek, te besede bi Vas bile smrtno zadelo, so nemške?! Kaj pa g. Mlakar, ali se še minjate časa, ko je Vaš sin obiskoval nemške šole v Mariboru? Zakaj ste pa njegova pozla? Zato ker ste dobro vedeli, da brez nemške jezika se nikamor ne pride, in tudi njemu gotovo na hvalo, ker bi moral zdaj pri vojaških maršeins klopfati, ko bi nemški ne znal, ko zdaj sedi v pisarni, kakor se je sam izrazil, je bil na dopustu. Torej Tonek pustite nas miru, posebno v tem času, ker juljsko so je zelo vroče in če me prisilite, Vam snam Vaš široki klobuk iz glave, pod njim pa veste je masla obilo. Gradivodov.

Iz Jesenic. V nedeljo 26. junija t. l. sklical občinski svetovalec Pongratz shod pri „Jelenu“ radi pogovora nove slovenske ljudske šole na Savi. Shoda se je vdeležilo mnogo delavcev in davkoplačevalcev. Fajmo Škubič in več ajmohterjev se je pa brez besede tudi Škubič, a ko je mož hotel izgovoriti njegovi stari šegi, mu je sklicatelj besed odvzel. Farbal je delavce o neki osmorazredni katero je pa že davno vlada odbila, a vse je prav zabito trdil, da ima on osmorazredni za Jesenice že v žepu in obetal starišem bode tovarna primorana, potem vsim tem kom boljši kruh dajati!! — Ja če jih bode Škubič v tovarni nastavljal, potem bodo go i pobalini enkrat vsi direktorji postali!! — četrti ali osme ljudske razrednice bodo go vsi taki trpini, kakor so sedaj njihni stariši

si zapomnite g. Škubič. Ker je nam pa ravno vlada odbila osmorazrednico, bi bilo jako nespametno skupno petrazrednico postaviti, katera bi stala 200—300 tisoč kron. Jesenice imajo za svojih 230 otrok popolnoma dosti veliko in dobro šolo. Sava ima pa 349 otrok in tedaj ker ne dobimo osmorazrednico, je ministerstvo odločno odredilo, da se na Savi petrazrednico še letos postavi, katera bo pa samo 87.000 kron stala. Ako pa mi prepustimo da Jeseničani za naše čule in že danes velike davke samo petrazrednico skupno šolo gori na Jesenicah postavijo, potem bomo plačevali, da bomo še bolj črni nego je fajmošter Škubič, in od tega ne bodo stariši in niti otroci prav nobenega dobička imeli, nasprotno bo moralo 52 otrok iz Senožet, šolo na Koroški Beli obiskovati. Če imamo pa šolo na Savi je pa ministerstvo odredilo, da se ima teh 52 otrok na Savi vsolati. G. Škubič v naznanje, ako ne veste, da meščanska šola mora pa cel okraj in ne samo ena občina vpeljati in tudi izdrževati! Da mi potem, ko dobimo prvič našo ljudsko šolo na Savo, prav nič nimamo, da se še zraven ustanovi kaka srednja šola, v tem ste lahko Vi in vsi delavci prepričani, samo ne na občinske temveč le na deželne ali državne stroške. Ob enem še enkrat prosimo, da visoki c. kr. deželni šolski svet v Ljubljani naši prošnji ugoditi in sicer brez nadaljnjih potov do ministerstva.

Novice.

Pozor, inzerenti! Inzerati za „Stajerca“ se sprejemajo razven v upravništvu tudi še na sledečih krajih:

Maribor: papirna trgovina Rud. Gaisser.

Celje: knjigotržnica Fritz Rasch.

Radgona: knjigotržnica J. Semlitsch.

25000 letnico praznovala bode te dni budhistička vera. Pred 2500 leti je namreč knez Saky Siddharta Gantama to veroizpovedbo uresničil. Kakor znano, je budhizem zlasti v Aziji zelo razširjen in ima velikansko število pristašev.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Volitev v občino Celje okolica.

Okrajno glavarstvo ugodilo je rekurzu, ki so ga vložili naprednjaki proti sestavi volilnega imenika! Zato je torej gotovo, da bodo Nemci in napredni kmetje pri volitvah v 1. in 2. razredu zmagali... Dohatarski „Narodni dnevnik“ v Celju je vsled te odločitve okrajnega glavarstva pričel divjati in noretiti. Grozi z velikanskim bojem proti Nemcem in Nemcem prijaznim slovenskim kmetom, kateri ne marajo več korumpirane prvaško-liberalne klike. Prvaki naj le grozijo. Na dan volitve se zopet vidimo. Prišel bode čas, ko jih dobijo po prstih tisti ljudje, kateri danes na prav prvaški način občino ter kmete tako brezvestno izkoriščajo in odirajo. Verujemo, da se dr. Božič in njegovi priganjači jezijo, ker jim kmetje nič več ne verujejo in ker je razburjenje vsled prvaške strahovlade v celjski okolici vedno večje. Niti s svojimi „shodi“, na katerih hočejo prvaške lazi trositi, nimajo sreče. Poskusili so v Lokrovici, Lašnici in Ostrožni shode obdržati, ali posrečilo se jim ni. V Lošnici in Ostrožni so pridigovali pred praznimi klopki. V Lokrovici pa je bila na shodu večina Nemcem prijaznih kmetov, ki se ne pustijo od prvaških hujskačev za nos voditi. Vse prebivalstvo okoliške občine hrepeni po temu, da se vrže dosedanje brezvestno občinsko gospodarstvo. Vse želi, da se vladujočo gospodo z vsemi prvaškimi dohtarji vred iz občine pomede, da se napravi red, da postanejo občinski računi vsem znani, da se ne zvišuje vedno občinske doklade, brez da bi se kaj napravilo, z eno besedo: da se varuje interese davkoplačevalcev! V kratkem se vrši v go-

stilni „zum Mohren“ splošni pristopni volilni shod. Na tem shodu imeli bodoje nasprotniki dovolj priloznosti, da se prepričajo, da jim v občini okolica Celje zadnja ura bije... Kmetje se ne pustijo hujskati od šribarjev in prvaških dohtarjev. Kmetje hočejo red v občini in priborili si bodoje ta red. Zmaga mora biti naša!

Ptujski postajenačelnik Reichl je kaj domišljav človek; hotel je na Ptuj cel „general“ postati. Misli si je, da bode s tem pokazal celemu svetu, da je res mož, kateri kaj velja, kateriga mora vsakdo vpoštovati, kateremu se morajo najodličnejši možje klanjati in misli je, da bode s tem skril svojo breznačajnost in svoje hinavstvo. In res, ako Reichlna pogledaš, misliš si, ta mora biti zares prav dober človek, ja tako dober, da še iz hudomušnosti vode ne bi skalil. Mi pa Reichlna poznamo tako dobro „kakor Hrvat kobilo“, poznali smo ga že prav dobro, pred ko je prišel v Ptuj, no in sedaj smo ga že tolikokrat popisali, da vsak človek vè, s kom da ima za opraviti. Misli si je torej Reichl, zakaj ne bi bil jaz najodličnejša oseba na celém Ptuj? Kakor kakšnega generala me morajo Ptujčani častiti in stražiti, in tako, kakor se počasti general s tem, da se mu da osebna straža, tako si je tudi misli Reichl postaviti osebno „vahto“ in to že celo na tuje stroške. Pa mož je naredil račun brez krčmarja, kakor

korajže, ta „echter Wiener“ in večni kandidat za inšpektorstvo. Prihodnjič povemo še kaj o njemu!

Ces. kr. prvak. V Lehnu pri Slov. Gradcu vršila se je pred kratkem „ofcet“, katere so se nemški in slovenski gosti veselo udeležili. Kar nakrat pa pride malo pijan c. k. oficial Blažon in prične hujskati. Hotel je, da bi kmetje nemške goste napadli. Ali slovenski kmetje so bili veliko bolj pametni, nego ta c. k. slovenski uradnik. Blažon je dobil vsled tega par gorkih klofut okoli svojih dolgih ušes in poleg tega se ga je na cesto vrglo. Vprašamo oblast, ali so denarji davkoplačevalcev zato tukaj da se plačuje z njimi politične hujskače? Prihodnjič govorili bomo natančneje!

Ptujska policija je zdaj nekaj časa sem stalna rubrika v prvaških listih. Zakaj? Zato, ker ptujski stražniki svojo službo pošteno opravljajo in se v tem oziru ne pustijo od nikogar zmotiti. Ko bi vse postopače, pretepače, izzivače in tolovaje prvaške stranke pri miru pustili, potem bi gotovo noben „narodni“ list ničesar povedati ne imel. Ko bi stražniki v Ptuj pustili v „narodnjaških“ gostilnah hazardirati, potem bi bilo vse dobro. Sicer pa mislijo nekateri prvaški smrkolini, da smejo tudi policaje v njih težki službi zasramovati. Take smrkovce treba bi bilo takoj za ušesa prijeti in v luknjo odpeljati. Tako daleč še nismo, kakor v Ljubljani, kjer se pred očmi Hribarjeve policije kraje in

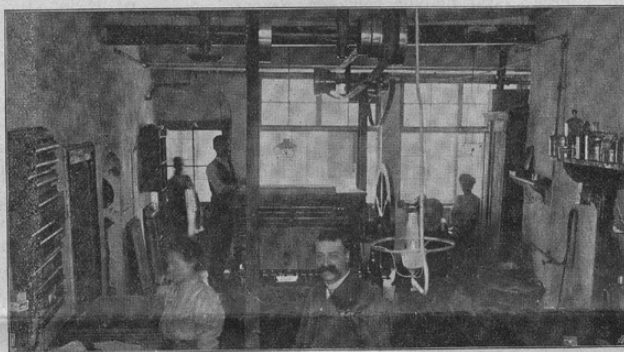
ropa... Malo preveč prdrzen je v Ptuj neki Šalamun, ki ga imajo za pisarja. Fant ima pravico, da poljubi vsak dan parkrat frak kakšnega prvaškega dohtarja. Zato pa tudi misli, da je res kaj. Pred kratkem je n. pr. na prav pobalinski način razžalil g. stražmojstra Zentrich. Šalamun jo pač misli, da se mora takemu visokemu gospodu vse pokoriti. Ali tako daleč pa še vendar nismo, da bi gospodje take vrste, kakor je Šalamun, ljudi komandirali. Možic imel se je za svojo impertinenco tudi pred sodnijo zagovarjati. In sodnija ga je obsodila na 20 K globe ali dva dni zapora. Upamo, da bode ta Šalamun postal vsaj z ozirrom na policijo — modri Salomon. Drugače bode imel še mnogo sitnosti.

Iz Št. Vida pri Ptuj se nam poroča, daznani prvaški D. Tombah vendar ni tako zagrižen nasprotnik Nemcev, kadar se gre za njegov žep. Tako je Tombah pred kratkem v nekem strogo nemško-nacionalnem listu naznanjal, da ima vino za prodati. Glej, glej, — ko bi kaj takega kakšni navadni slovenski kmet storil, potem bi ga narodnjaško časopisje kar križalo. Ali en Tombah sme ljudi proti Nemcem hujskati, sam pa sme Nemcem med škrice leziti, samo da mu njegovo vino odkupijo. To je narodnjaška značajnost!

Napredna zmaga. Pri občinskih volitvah v Slov. Gradcu so naprednjaki v vseh treh razredih zmagali. Čast zavednim volilcem!

Posredovanje dela za rezerviste. Dvorni svetnik prof. dr. E. Mischler nam piše: Da se onim rezervistom, ki pridejo septembra t. l. na dopust, omogoči dobljenje dela v obrtniji itd., prosi posredovalnica dela deželne zveze za dobrodelnost na Štajerskem (Gradec, Hofgasse 14), zvezana z društvom „srebrnega križa“, vse delodajalce, naj najkasneje do 1. septembra t. l. naznanijo proste službe. Naznanilo naj obsegajo način službe, plačo, čas vstopa in natančni naslov delodajalca. Vpslati so ta naznanila na posredovalnico dela v Gradcu, Hofgasse 14. To posredovanje je seveda popolnoma brezplačno.

Plačilo davkov. Tekom III. četrtletja 1910 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednih obrokih: I. Zemljiški, hišno-razdredni in hišno-najemninski davek ter 5 odstotni davek od najemnine onih poslopj, ki so prosta hišno-najemninskega davka in sicer: 7. mesečni obrok dne 31. julija 1910 8. mesečni obrok 31. avgusta 1910, 9. mesečni obrok 30. septembra 1910. II. Občna pridobnina in pridobnina podjetb, podvrženih javnemu da-

Prostor za mašine.

Dvorana stavcev.

se dandanes ne dobi na svetu nič več zastoj, ravno tako je tudi ta zahtevana „vahta“ hotela imeti plačilo. Kdo vruga bi tudi zastoj „vahta“ in cele noči bdel za nič in zopet nič. Reklo se je pa neki „zgoraj“, da se denar potrebuje za važnejše reči, ne pa za budalosti Reichlna, in mož se je moral časti, „vahtan“ biti, odredi. No, mi mislimo da brez „vahte“ tudi dobro počova po noči, sicer pa ima dva psička, katera menda zadostujeta za njegovo telesno stražo. Na tak način so je hotel Reichl sam ponižati, pa ni imel sreče. (Christlich-sozial), ker mu je tu spodletelo, misli si je Reichl, da se bodo nekje „drugje“ vendar enkrat že njega spomnili, pa mož ima res presneto smolo. Že zadnjič smo pisali, da je prav čudno, da se ga ni doslej še inšpektorjem imenovalo. Zdjaj pa je prišel zopet imenovanje in Reichl še vedno ni inšpektor. To ga tako jezi, da mu bode morda še trebuh počil. Oj revež, revež, kako se nam smili! Tudi čez „Stajerca“ se jezi, kakor aziatski dervi. Zakaj nas neki ne toži? Mi smo mu na razpolago, da mu tudi pred sodnijo dokažemo njegovo dununcijantstvo in farizejstvo. Pred sodnijo mu vse dokažemo, kar trdimo. Pa nima